

Roksana Siring

e-mail: 185438@student.ue.wroc.pl

Małgorzata Drozdowska

e-mail: 186259@student.ue.wroc.pl

ORCID: 0009-0002-1397-8158

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

Wpływ COVID-19 na rynek pracy w Polsce

DOI: 10.15611/2023.69.5.08

JEL Classification: E24

Streszczenie: Celem artykułu jest ocena sytuacji na rynku pracy w Polsce w okresie przed pandemią COVID-19 i w jej trakcie. Analizie poddano m.in. poziom stopy bezrobocia rejestrowanego w Polsce z podziałem na województwa, liczbę zlikwidowanych i nowo utworzonych miejsc pracy w Polsce oraz liczbę pracujących w trybie zdalnym. Za okres badawczy przyjęto lata 2019-2021. Metodami badawczymi zastosowanymi w pracy były: metoda analizy i krytyki piśmiennictwa, analiza porównawcza oraz analiza wtórna na podstawie baz danych statystycznych z Głównego Urzędu Statystycznego. Zdaniem autorek pandemia wpłynęła w znacznym stopniu na rynek pracy w Polsce – wystąpił wzrost stopy bezrobocia rejestrowanego oraz wzrost liczby zarejestrowanych bezrobotnych. Likwidacja miejsc pracy spowodowała większe bezrobocie, ponieważ przedsiębiorcy zawiesili swoją działalność lub całkowicie ją zamknęli. W czasie epidemii praca zdalna zyskała na popularności, czego wyrazem jest uwzględnienie jej w znowelizowanym Kodeksie pracy.

Słowa kluczowe: rynek pracy, stopa bezrobocia rejestrowanego, pandemia COVID-19, praca zdalna

1. Wstęp

Pandemia COVID-19, światowa epidemia choroby zakaźnej wywołanej przez koronawirusa SARS-CoV-2, była tematem ogromnego zainteresowania i wpłynęła na wiele aspektów naszego życia. Pierwsze przypadki zakażenia wirusem zostały zidentyfikowane w listopadzie 2019 roku w Wuhan, w Chinach, a od tamtej pory rozprzestrzenił się on na wszystkie kontynenty, infekując miliony osób i powodując tysiące zgonów na całym świecie.

Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) ogłosiła pandemię COVID-19 11 marca 2020 r. Od tego czasu wiele krajów podjęło działania mające na celu powstrzymanie rozprzestrzeniania się wirusa.

W Polsce w okresie od marca 2020 roku do maja 2022 roku zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Zdrowia (Rozporządzenie z dnia 20 marca 2020...) na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszono stan epidemii na podstawie art. 46 ust. 2 i 4 Ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Usta-

wa z dnia 5 grudnia 2008...). W pierwszej fazie epidemii szkoły, przedszkola i żłobki zostały zamknięte, a placówki edukacyjne musiały się przestawić na nauczanie zdalne, aby zapewnić kontynuację nauki uczniom i studentom. Restauracje ograniczyły swoją działalność do dostaw lub zamówień na wynos, a baseny, siłownie, kluby tańeczne, muzea, biblioteki i kina zostały zamknięte. W późniejszym etapie nie mogły funkcjonować także zakłady fryzjerskie, hotele, miejsca wynajmu krótkoterminowego, salony kosmetyczne czy tatuażu. W kwietniu 2020 roku zniesiono pewne ograniczenia na aktywność sportową. Miesiąc później została wznowiona działalność zakładów fryzjerskich i kosmetycznych, a wraz z nimi otworzone zostały restauracje i kawiarnie. Z powodu niestabilnej sytuacji w kraju wiele przedsiębiorstw musiało dokonać dogłębnej analizy rynku oraz przewidzieć, jak potoczy się dalej sytuacja wywołana stanem epidemiologicznym.

Pandemia COVID-19 miała również poważne konsekwencje w wielu obszarach gospodarki i w relacjach społecznych. Wpłynęła nie tylko na nasze życie społeczne, zmieniając to, w jaki sposób pracujemy, robimy zakupy czy spędzamy czas wolny, ale również na rynek pracy. Wirus pokazał, jak ważnym elementem działania firm jest umiejętność szybkiego reagowania na zmiany w otoczeniu, chociażby takie, jak dostosowanie trybu pracy i komunikacji. Upowszechniona została praca zdalna, w związku z tym część aktywności zawodowej pracowników została przeniesiona do ich domów. Wiele firm musiało zawiesić lub zamknąć swoją działalność, co prowadziło do redukcji etatów lub zwolnień, a także skrócenia godzin pracy. Niskie przychody z działalności gospodarczej sprawiły, że przedsiębiorcy nie mieli środków na wypłacanie wynagrodzeń swoim pracownikom. Skutkiem takich działań był wzrost stopy bezrobocia oraz zwiększenie liczby zlikwidowanych zakładów pracy.

Celem niniejszego artykułu jest analiza i ocena sytuacji na rynku pracy w Polsce w okresie przed oraz w trakcie pandemii COVID-19. Okres badawczy obejmuje lata 2019-2021.

2. Analiza bezrobocia rejestrowanego w Polsce w latach 2019-2021

Wysoka stopa bezrobocia negatywnie wpływa na kondycję gospodarki, hamując jej rozwój. Ten proces prowadzi do spadku wartości pieniądza, co z kolei powoduje wzrost inflacji. Stopa bezrobocia łączy się nierozzerwalnie ze wzrostem gospodarczym, który w pewnym stopniu zależy od poziomu bezrobocia. Z kolei poziom bezrobocia jest warunkowany sytuacją gospodarczą kraju i przedsiębiorców zatrudniających pracowników. Gdy stopa bezrobocia jest bardzo niska, obserwuje się wzrost gospodarczy. W wyniku tego produkt krajowy brutto osiąga wysoki poziom, co przekłada się na wzrost standardu życia ludności i napędzanie gospodarki.

W związku z tym, że wysoka stopa bezrobocia hamuje rozwój gospodarczy, bardzo ważna jest walka z nim. Państwo powinno dążyć do jego ograniczenia poprzez (Przepiórka, 201):

- Subwencje gospodarcze – wsparcie dla przedsiębiorstw w postaci bezzwrotnych środków finansowych. Mają one pomóc w poprawie ich sytuacji ekonomicznej, a przez to doprowadzić do zwiększenia liczby miejsc pracy.
- Wprowadzanie wcześniejszych emerytur i krótszych tygodni pracy, co ma na celu zmniejszanie podaży siły roboczej.
- Organizację robót publicznych.
- Wspieranie przedsiębiorczości.

Porównując lata 2019 i 2020 (tab. 1), można zauważyć wzrost stopy bezrobocia o 1,1 p.p. Wzrost bezrobocia mógł być spowodowany pandemią i wprowadzeniem lockdownów, dystansu społecznego oraz kwarantanną. Natomiast w roku 2021 stopa bezrobocia spadła o 0,5 p.p. w stosunku do roku 2020, co mogło wynikać z wprowadzenia przez państwo polskie różnych tarcz antycovidowych, które umożliwiały pomoc zarówno przedsiębiorcom, jak i pracownikom, czego przykłady stanowiły odroczenie terminu płatności i rozłożenie należności z tytułu składek ZUS.

Tabela 1. Stopa bezrobocia rejestrowanego w latach 2019-2021 w Polsce (w %)

Rok	2019	2020	2021
Stopa bezrobocia (w %)	5,2	6,3	5,8

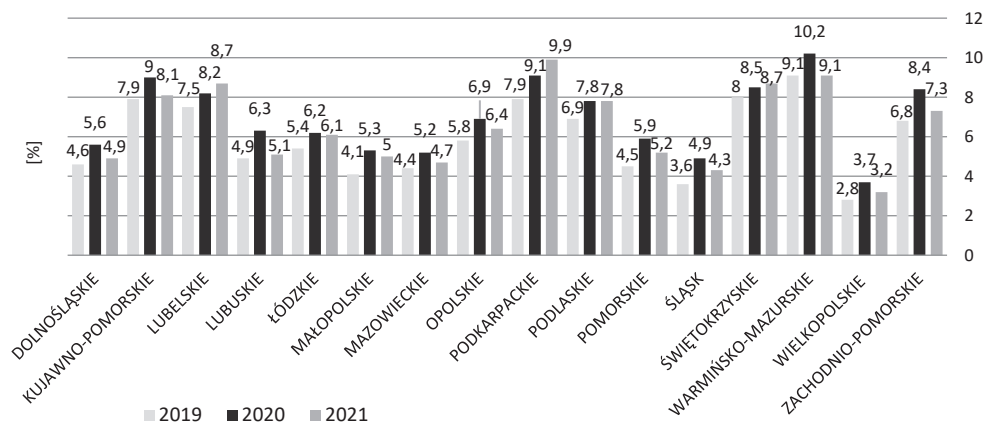
Źródło: opracowanie własne na podstawie (GUS, 2019-2021a).

Wszystkie województwa w Polsce były objęte obostrzeniami w celu zapobiegania rozprzestrzeniania się wirusa. Zakres tych obostrzeń był odmienny w zależności od wielu czynników, takich jak: gęstość zaludnienia, poziom rozwoju infrastruktury zdrowotnej, liczba mieszkańców, liczba zakażeń, lokalna sytuacja epidemiologiczna oraz podejmowane przez władze działania. Województwa różniły się pod względem wpływu pandemii na ich mieszkańców oraz gospodarkę.

Na rysunku 1 można zobaczyć, jak w badanym okresie kształtowała się stopa bezrobocia w poszczególnych województwach w Polsce. W roku 2019 najniższa stopa bezrobocia wystąpiła w województwie wielkopolskim (2,8%), a najwyższa w warmińsko-mazurskim (9,1%). W roku 2020 niezmiennie najniższy wskaźnik miało województwo wielkopolskie, jednak rok wcześniej stopa bezrobocia wyniosła 3,7%, co oznacza wzrost o 0,9 p.p. Najwyższe bezrobocie wciąż występowało w województwie warmińsko-mazurskim i również odnotowano wzrost wskaźnika do poziomu 10,2%

W 2021 roku stopa bezrobocia obniżyła się i w województwie wielkopolskim wyniosła 3,2%, było więc ono wciąż najniższe w Polsce. Najwyższy jego wskaźnik cechował województwo podkarpackie – 9,9% – to o 0,8 p.p. więcej niż w województwie warmińsko-mazurskim, które dotychczas miało najwyższy wskaźnik bezrobocia.

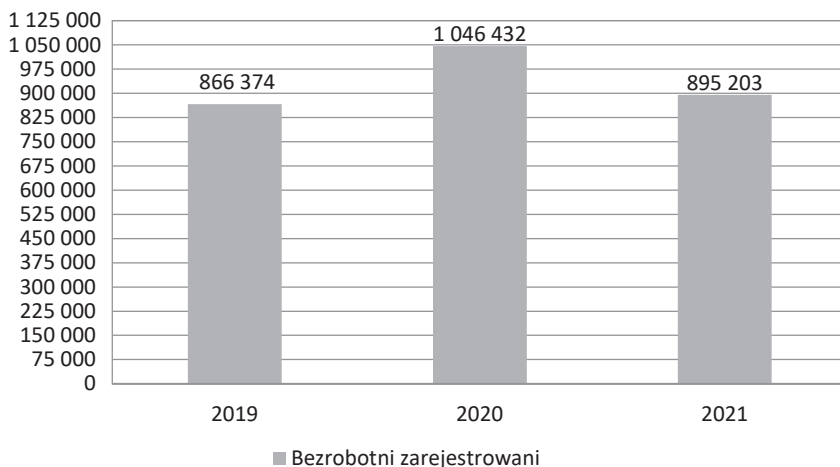
W okresie 2019-2021 stopa bezrobocia w Polsce uległa znaczącej zmianie. W czasie pandemii koronawirusa około 660 tys. Polaków straciło pracę. Według „Diagnozy+” jedynie około 120 tys. z tych 660 tys. osób (18%) zarejestrowało się w urzędach pracy, podczas gdy „normalnie” odsetek ten wynosi 51% (Nowakowska, 2020).

Rys. 1. Stopa bezrobocia rejestrowanego z podziałem na województwa Polski w latach 2019-2021 (w %)

Źródło: opracowanie własne na podstawie (GUS, 2019-2021b).

Utrata pracy przez tych pracowników mogła być spowodowana wysokimi kosztami ponoszonymi przez przedsiębiorców, którzy odnotowali znaczący spadek przychodów w efekcie nakładanych ograniczeń lub zostali zmuszeni do zawieszenia działalności (wysokie podatki i składki ZUS). Władze polskie wprowadziły wiele programów wsparcia dla bezrobotnych w czasie pandemii, w tym m.in. tarczę antykrzysową, tarczę finansową PFR oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP). Wsparcie to było szczególnie ważne w okresie lockdownów i ograniczeń, które dotknęły wiele branż i firm w Polsce.

Rys. 2. Liczba osób bezrobotnych zarejestrowanych w Polsce w latach 2019-2021

Źródło: opracowanie własne na podstawie (GUS, 2019-2021c).

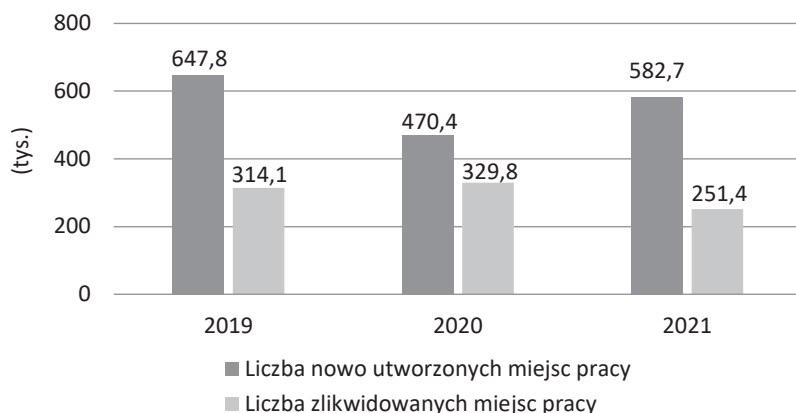
Na rysunku 2 można zaobserwować wzrost o ponad 180 tysięcy osób bezrobotnych zarejestrowanych w Polsce w roku 2020 w porównaniu z poprzednim 2019 rokiem. Niekiedy zwolnieni pracownicy, aby znaleźć nową pracę, zmuszeni byli przebranżowić się. Dlatego też mógł wystąpić spadek bezrobotnych w 2021 roku o ponad 150 tysięcy osób w porównaniu z rokiem 2020.

3. Zlikwidowane i nowo utworzone miejsca pracy w Polsce w latach 2019-2021

Pandemia COVID-19 miała istotny wpływ na rynek pracy w Polsce i przyczyniła się do likwidacji miejsc pracy, zwłaszcza w sektorach związanych z turystyką, gastronomią, rozrywką, handlem detalicznym i produkcją. Z drugiej strony — spowodowała również wzrost liczby nowo utworzonych miejsc pracy w niektórych sektorach, takich jak *e-commerce*, zdalne usługi, zdalna edukacja, służba zdrowia, logistyka i dostawy. Niekiedy przedsiębiorstwa zwiększały swoją aktywność w związku z rosnącym zapotrzebowaniem na produkty i usługi związane z pandemią, takie jak środki ochrony osobistej czy do dezynfekcji.

Zakaz prowadzenia działalności gospodarczej wprowadzony z dnia na dzień stanowił ogromny problem dla przedsiębiorców pozbawionych środków do życia. Często stanowiły one jedyne źródło dochodu dla całej rodziny. Poprawę sytuacji miała zapewnić tzw. tarcza antykryzysowa, która okazała się niewystarczająca, w związku z czym zaszła potrzeba wprowadzenia kolejnych programów wsparcia (Mierzejewski, 2021).

Pośpiech i ewidentny brak dobrej znajomości potrzeb przedsiębiorców doprowadziły do wadliwego opracowania nowego prawa. W rezultacie nastąpiły kolejne zmiany utrudniające przedsiębiorcom zrozumienie dostępnych form wsparcia finansowego. Jednocześnie skomplikowany proces ubiegania się o pomoc wywoływał kolejne problemy.

Rys. 3. Zlikwidowane i nowo utworzone miejsca pracy w Polsce w latach 2019-2021 (w tys.)

Źródło: opracowanie własne na podstawie (GUS, 2019-2021d).

W I kwartale 2020 roku, w porównaniu z analogicznym okresem w 2019 roku, ubyło 124 tys. pracowników w wieku 15-34 lata, a w kolejnych kwartałach zmiany były jeszcze wyraźniejsze. W II kwartale ubyło 329 tys. młodych pracujących, w III kwartale – 356 tys., a w IV kwartale populacja ta zmalała o 329 tys. (Leśniak, 2021).

Na rysunku 3 widać, jak w badanym okresie kształtowała się liczba miejsc pracy. W roku 2020 w czasie trwania pandemii wzrosła liczba zlikwidowanych miejsc pracy o 15,7 tys. w porównaniu z rokiem 2019, natomiast liczba nowo utworzonych miejsc pracy w roku 2020 spadła o 204,4 tys. stosunkowo do roku 2019. Sytuacja poprawiła się w 2021 roku: liczba zlikwidowanych miejsc pracy spadła o około 80 tys., utworzono także około 110 tys. nowych miejsc pracy.

4. Pracujący w trybie zdalnym w czasie pandemii COVID-19

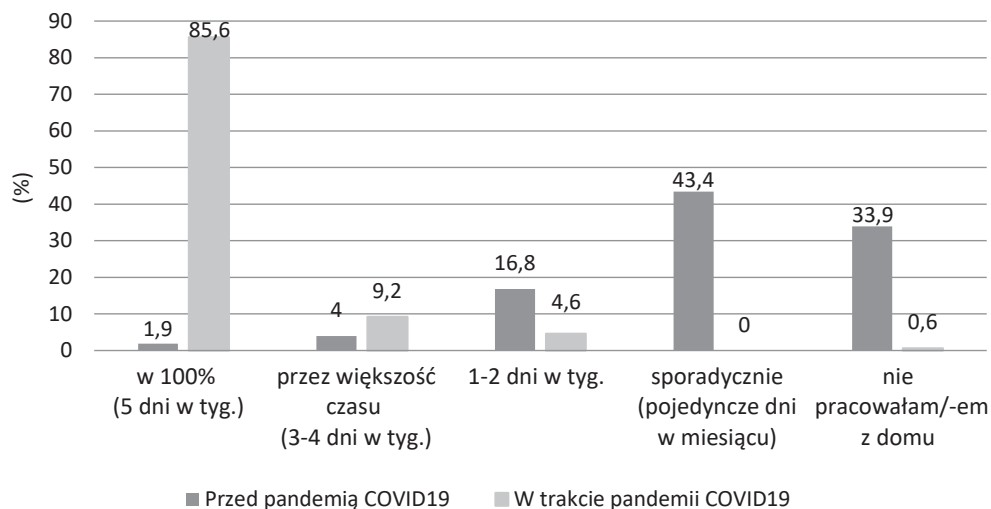
Praca zdalna rozpowszechniła się w dużym stopniu podczas pandemii COVID-19. W drugim kwartale 2020 roku wprowadzono liczne restrykcje związane z sytuacją epidemiczną, takie jak zakaz przemieszczania się bez uzasadnionego powodu oraz konieczność zachowania określonego dystansu społecznego, co poskutkowało powszechną pracą zdalnej.

W celu przeciwdziałania COVID-19 pracodawca mógł zlecić pracownikowi wykonywanie przez pewien czas obowiązków zawodowych określonych w umowie o pracę poza miejscem jej stałego wykonywania, czyli tzw. pracę zdalną. Praca zdalna to każda praca umysłowa wykonywana przez pracownika poza tradycyjnym miejscem pracy, w której efekcie następuje przesłanie jej rezultatów za pomocą współczesnej technologii i narzędzi teleinformatycznych (Bąk, 2006).

Wprowadzenie regulacji na podstawie ustaw epizodycznych, tzw. tarcz anty-kryzysowych, wymusiło przejście pracowników z tradycyjnego trybu pracy w tryb pracy zdalnej, który nie był uwzględniany w przepisach Prawa pracy. Pracownicy skierowani do pracy zdalnej zostali zwolnieni z obowiązku realizacji pewnych przepisów Kodeksu pracy, tj. konieczności dojazdu do zakładu pracy. Pracodawcy również otrzymali ulgę od pewnych obciążeń wynikających z konieczności zapewnienia pracownikom odpowiednich warunków pracy. Równocześnie dla prawie połowy pracowników, praca zdalna była nowym i niezwykłym przeżyciem w kontekście ich aktualnego miejsca zatrudnienia. Było to ich pierwsze tego rodzaju doświadczenie (Szczepański i Zamęcki, 2021).

Praca zdalna w dużej mierze uległa zmianie w wyniku pandemii. Początkowo była wykonywana w domu pracownika przez pięć dni w tygodniu. Obecnie różni się miejscem i czasem wykonywania. Stała się więc bardzo elastyczną formą organizacji pracy (Britain, 2018). Efektem pandemii było wprowadzenie formuły pracy zdalnej do Kodeksu pracy. Przepisy jej dotyczące obowiązują od 1 marca 2023 roku.

Z rysunku 4 wynika, że o 83,7 p.p. zwiększyła się liczba osób pracujących zdalnie (5 dni w tygodniu) w trakcie COVID-19 względem okresu przed pandemią, co było spowodowane wprowadzeniem zakazu przemieszczania się i kwarantanny przez

Rys. 4. Częstotliwość wykonywania pracy zdalnej w Polsce w latach 2019-2021 (w %)

Źródło: opracowanie własne na podstawie (Hajec, 2020).

polski rząd. Przed pandemią 4% osób pracowało zdalnie przez 3-4 dni w tygodniu, jednakże w trakcie pandemii odsetek takich osób wyniósł 9,2%, czyli o 5,2 p.p. więcej. W trakcie COVID-19 1-2 dni w tygodniu zdalnie pracowało 4,6% osób, przed pandemią było to 16,8% – nastąpił zatem spadek o 12,2 p.p. 43,3% osób przed pandemią wykonywało pracę zdalnie sporadycznie (pojedyncze dni w miesiącu), natomiast w jej trakcie — 0% osób. Przed pandemią 33,9% osób poinformowało, iż nie pracowało z domu. Natomiast w trakcie COVID-19 0,6% osób zadeklarowało to samo – jest to spadek o 33,3 p.p.

5. Zakończenie

Pandemia miała znaczący wpływ na rynek pracy w Polsce: wielu ludzi straciło pracę, a inni zostali zobligowani do wykonywania pracy zdalnej. Nastąpił wzrost bezrobocia, a firmy zmuszono do zaprzestania działalności. Wyniki badań mogą nie odzwierciedlać danych rzeczywistych, ponieważ nie wszyscy zwolnieni z pracy w analizowanym okresie zarejestrowali się w urzędzie pracy. Przyczynami nierejestrowania się w urzędach pracy mogły być fakt, iż osoba bezrobotna obawiała się zarażenia wirusem, a także przeświadczenie, że urząd pracy nie pomoże w znalezieniu nowej zatrudnienia w tak nietypowej sytuacji, jaką była pandemia.

Na całym świecie wprowadzono ograniczenia zakazujące przemieszczania się oraz kontaktów międzyludzkich.

W badanym okresie odnotowano również wzrost likwidowanych miejsc pracy i spadek liczby nowo utworzonych. Można przypuszczać, że likwidacja dużej liczby etatów była wynikiem wprowadzonych restrykcji. W szczególności kobiety odczuły duży wpływ pandemii, ponieważ branża *beauty*, która wymaga bezpośredniego kontaktu z klientem, musiała zostać zamknięta. Inne sektory, takie jak gastronomia, turystyka, hotelarstwo i rozrywka, również odnotowały straty, ale wciąż istniała możliwość kontynuowania pracy bez bezpośredniego kontaktu z klientem.

Epidemia zmieniła naszą rzeczywistość, jeśli chodzi o tryb pracy. Zakazy uniemożliwiały bezpośrednie kontakty ludzi. Wprowadzenie pracy zdalnej w dużej mierze zapobiegło rozprzestrzenianiu się wirusa. Jednak nie było i nie jest to rozwiązanie dla każdej branży, pewnych rodzajów pracy nie można bowiem wykonywać przez Internet, siedząc we własnym domu. Przykłady mogą stanowić branża kosmetyczna, budowlana, usługi medyczne dostępne w szpitalach, gastronomia. W tych sektorach kontakt z ludźmi jest nieunikniony, a w wyniku pandemii nastąpiło pogorszenie ich kondycji gospodarczej.

Epidemia zmieniła postrzeganie wykonywania pracy zdalnej przez zarówno pracowników, jak i pracodawców. Pracownicy dzięki takiej formie pracy oszczędzają czas na dojazdy do miejsca pracy i mają większą swobodę w dostosowaniu swoich codziennych czynności w ciągu dnia (*work-life balance*), pracodawcy z kolei mogą rekrutować potencjalnych pracowników z różnych części kraju i świata. Dzięki pracy zdalnej zaczęli oni przykładać większą uwagę do kompetencji związanych z obsługą nowych technologii, co umożliwiło pewne oszczędności, np. wynikające z częściowej rezygnacji z zapewnienia przestrzeni biurowej dla pracownika. Nowa rzeczywistość wymusiła także nową organizację czasu i większą odporność na stres. Wystąpił także problem z kontrolowaniem pracy i obowiązków powierzonych pracownikom w trakcie pracy zdalnej, zaś niektórzy pracownicy mieli problem wynikający z braku umiejętności posługiwania się rozwiązaniami cyfrowymi.

Pandemia pokazała, jak ważne jest szybkie reagowanie na przeobrażenia i dostosowywanie się do zmian w codziennych realiach i miejscu pracy, a także, jak istotne są komunikatywność oraz inteligencja emocjonalna.

Literatura

- Bąk, E. (2006). *Elastyczne formy zatrudnienia*. C. H. Beck.
- Britain, G., (2018). *Education and Adoption Act 2016 (Commencement no. 4) regulations 2018*. The Stationery Office.
- Główny Urząd Statystyczny. (2019-2021a). *Bezrobotni zarejestrowani wg płci i typu*. Ogółem – Polska.
- Główny Urząd Statystyczny. (2019-2021b). *Nowo utworzone i zlikwidowane miejsca pracy – Polska*.
- Główny Urząd Statystyczny (2019-2021c). *Stopa bezrobocia rejestrowanego – Polska*.
- Główny Urząd Statystyczny (2019-2021d). *Stopa bezrobocia rejestrowanego z podziałem na województwa Polski*.

- Hajec, M. (2020). *6 wskazówek jak motywować pracowników zdalnych*. Wynagrodzenia.pl. <https://wynagrodzenia.pl/artykul/6-wskazowek-jak-motywowac-pracownikow-zdalnych>
- Leśniak, G. (2021). *GUS: w 2020 r. Pandemia i lockdown zaburzyły dotychczasowe trendy na rynku pracy*. Prawo.pl. <https://www.prawo.pl/kadry/jak-pandemia-wplynela-na-rynek-pracy-w-2020-r-analiza-gus,511639.html>
- Mierzejewski, P. (2021). *Raport RPO na temat pandemii. Doświadczenia i wnioski*. BIP.brpo.gov.pl. https://bip.brpo.gov.pl/sites/default/files/2021-12/Raport_RPO_pandemia_2021.pdf
- Nowakowska, K. (2020). *Koronabezrobocie: Ile tak naprawdę osób straciło pracę? O ile mniej zarabiamy?* Serwisy.GazetaPrawna.pl. <https://serwisy.gazetaprawna.pl/praca-i-kariera/artykuly/1481816,koronawirus-rynek-pracy-bezrobocie-wynagrodzenia.html>
- Przepiórka, M. (2011). *Czym jest stopa bezrobocia i na co wpływa?* Infor.pl. <https://www.infor.pl/prawo/bezrobotny/aktualnosci-ryнку-pracy/274177,Czym-jest-stopa-bezrobocia-i-na-co-wplywa.html>
- Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii. Internetowy System Aktów Prawnych. https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20200000491&fbclid=IwAR217PATUrnFel15tWCK7bjLiB_6uErZ4w_Rq5jjeUWQITSAjzIQhatDw
- Szczepański, J. i Zamęcki, Ł. (2021). *Praca zdalna w administracji publicznej w czasie pandemii COVID-19*. Depot.ceon.pl. https://depot.ceon.pl/bitstream/handle/123456789/20946/Raport_praca_zdalna%281%29.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2008 r. Nr 234, poz. 1570)

Impact of COVID-19 on the Labor Market in Poland

Abstract: The purpose of this chapter of the monograph is to assess the situation on the labor market in Poland in the period before and during the COVID-19 pandemic. Among other things, the analysis the level of the registered unemployment rate in Poland broken down by voivodeships, the number of liquidated and newly created jobs in Poland and the number of remote workers. The years 2019-2021 were assumed as the research period. The research methods used in the work were the method of literature analysis and criticism, comparative analysis and secondary analysis based on statistical databases from the Central Statistical Office. According to the authors, the pandemic had a significant impact on the labor market in Poland – there was an increase in the registered unemployment rate and an increase in the number of registered unemployed. The liquidation of jobs resulted in greater unemployment, as entrepreneurs suspended their activities or closed them completely. During the epidemic, remote work has gained popularity, which is reflected in the inclusion of this work model in the amended Labor Code.

Keywords: labor market, registered unemployment rate, Covid-19 pandemic, remote work